

EDİRNE ROTARY KULÜBÜ 1977

2011 - 2012

Kalyan BANERJEE (UR Bşk.)

Fatih R SARAÇOĞLU (2420.Böl.Guv.)

Erdal ATAÖZDEN (13.Grup.Guv.Yrd.)

Tarih: 28.02.2011

Toplantı No: 1728

Bülten No: 1353

Kuruluş: Mart 1977

Charter : Mart 1980

DUYURULAR

MERHABA SEVGİLİ DOSTLARIM,

28.02.2012 günü yapılan kulüp toplantımızı konuğumuz Durukan İSGİLİP'in (Gitarist ve solist) yaptığı güzel müziklerle açtık. Kendisine ait bestelerinde olduğu doyurucu bir müzik ziyafeti ile bizi son derece mutlu etti.

8-10 Mayıs 2012 günü GSE programı ile ABD California dan bizi ziyarete gelecek olan 5 kişilik heyeti ağırlayacağız. Hemen her Rotary yılında yaptığımız gibi misafirperverliğimizi yine göstereceğiz.

Yaptığımız toplantıda Burgaz Pyrgos Kulübüne yapılacak ziyaret programı belirlendi.

Sevgili Sedat ÖNENGÜT dostumuzun bir torunu oldu bu nedenle kendisi bir süre önce İsveç'e gitti. Tüm ailesini kutluyor ve sevinçlerini paylaşıyorum.

11.03.2012 günü tüm dostlarımı Bölge asamblesine beklediğimi hatırlatırım.

SAĞLIK MUTLULUK DİLEKLERİMLE,

Muzaffer MEMİŞ

<u>MİSAFİRİMİZ</u> :	Durukan İSGİLİP	Müziyen (sanatçı)	Reşat AYAN Misafiri
	Hakan DURMAZ	Gıda Mühendisi	Cengiz BENAKMAN Misafiri
<u>MAZERETLİ ÜYELERİMİZ</u> :	Cengiz TUĞLU – İsmail GÜMÜŞDERE		
<u>DEVAM DURUMU</u> :	91.67		
<u>MUTLU GÜNLERİMİZ</u> :	01 MART Utku GÜMÜŞDERE	Doğum Günü	
	02 MART Cengiz BENAKMAN	Doğum Günü	
	06 MART Ebru ZEYBEKOĞLU	Doğum Günü	
	10 MART Okyar YAYALAR	Doğum Günü	KUTLARIZ.....

Önümüzdeki hafta toplantımız: **06.Mart.2011** Salı Saat 19.30 ROTARY EVİNDE

Başkan : Muzaffer MEMİŞ
Üye : Cengiz TUĞLU
Bülten irtibat : Faruk ETKER

Sekreter : Halil ALTUĞ
Geç.D.B. : Serhad CEYLAN
Tel: (284) 225 25 10 - 213 25 13

Sayman : Reşat AYAN

edirnerotary@gmail.com - www.edirnerotary.com

NASIL BİTER

*Feminizm kocayı bulunca,
Komunizm parayı bulunca,
Ateizm uçak sallanınca ,
Stres Uçak kazasından kurtulunca , biter*

Bir aile düşünelim , anne , baba ve güzelmi güzel 23 yaşlarında bir kız.Ailemiz ziyadesi ile orta halli ancak geçinebiliyor.kızımız çalışmayı pek sevmiyor halbuki aile bütçesine biraz daha katkıda bulunabilecek tahsil seviyesinde ama ilgi alanları farklı.anne-baba bu duruma üzülüyorlar.
kızımız bekar , biraz agresif ve feminist yapıda ,ayrıca politik takılıyor , komünist sayılabilir ,tabî ki natürel olarak ateist.

Derken günlerden bir gün kızımıza yaşlıca bir zengin talip oluyor , biraz arkadaşlık ediyorlar , kızımız bir sürü kapris, naz ,niyaz yapıyor adama feminist nutuklar çekip anasından emdiğini burnundan getiriyor ama zengin amcamız aşık işin peşini bırakmıyor ,ısrar ediyor , anne babaya bir sürü hediye vs alıyor razı etmeleri için ricalarda bulunuyor , kızımızda en sonunda razı oluyor ve evleniyorlar.

Kızımız rahata alışınca politik hayattan çekiliyor , feminizm bitiyor , paraya boğulunca da komünizm bitiyor , çünkü artık kimse inanmayacak.Ama hala sıkı ateist ve arasına kocasını güç durumda bırakıyor ama adam her şeye razı , katlanıyor.

Derken tatil için Avrupa'ya gidiyorlar , tabî ki uçakla ama uçağımız bir ara müthiş türbülansa girip , birkaç dakika çok sıkı sallanıyor , kızımız ellerini açıp Tanrıya yalvarıyor , ateizm bitiyor , ama o ne tam inişe geçmeye yakın uçağın motorları alev alıyor ve uçak kısa bir müddet sonra çakılıyor , kazada ölen çok bunlarda biriside kızımızın zengin kocası , ama kızımız kazayı hafif yaralarla atlatıyor , artık agresiflik ve her ne şart altında olursa olsun stres bitiyor , çünkü uçak kazasından kurtulanlar için stres artık çok çok lüks bir kavram.

Geriyeye kalan, sevimli, güzel , zengin, uysal, apolitik, Tanrıya inanan ve hayat dolu arzulu bir genç kız.

Olurmu, olmazmı siz düşünün.

Okuyar YAYALAR'ın katkısı ile

Fazıl Say'ın babaannesi Nüşet hanım Vefa Lisesinde onbirinci sınıfta benim psikoloji hocam olmuş idi öğretmenler gününde kendisini rahmetle anıyorum Sizlere arşivinizde saklayacağınızı umduğum, üç yaşamın romanımsı gerçek yaşam hikâyelerini yolluyorum.. yıllarca ders kitabını okuttuğum bir öğretmenin yeni öğrendiğim hayatını sizlerle paylaşmak istedim..Piyanoda Fazıl Say'ı, Bilkent Senfoni Orkestrası ile, yeni bestesi "İstanbul Senfonisi"nin Ankara'daki ilk seslendirilişinde dinledim. Hemen önümüzde Ahmet Say oturuyordu. Fazıl'ı dinlerken gözüm ondaydı. Eser bittiğinde herkes ayakta alkışlarken o sessizce oturdu.Neler hissettiğini, bir onu yakından tanıyanlar bilebilirdi; belki bir de benim gibi yeni çıkardığı hatıralarını okuyanlar... ("Ağaçlar Çiçekteydi",Evrensel, Şubat 2011)"Fazıl", meğer Fazıl Say'ın dedesinin adıymış. Matematikçi Fazıl Bey ile felsefe öğretmeni Nüzhet Hanım, 1930/1940'ların çoğu aydın ailesi gibi, daha Ahmet doğmadan eve bir Alman piyanosu almışlar.Ahmet Say, savaş yıllarında Yahudi bir "matmazel"den piyano dersleri alarak büyümüş. Annesi, ilerde ünlü bir piyanist olacağını düşünüyormuş.Babası ise "İki bilinmeyenli denklem çözemeyen, Thomas Moore'dan,Voltaire'den habersiz bir çocuk piyanist olamaz" diyormuş.Ahmet, ilkokulu bitirince konservatuara girmiş.İşte o yıllarda, 3 yaşındaki kardeşi Mehmet, onulmaz bir hastalığa yakalanmış. Çok sevdiği kardeşinin, gözünün önünde eriyişini görmesin diye Ahmet, İzmir'e, teyzesine gönderilmiş. Konservatuar eğitimi kesilmiş tabii... Hasta kardeşi için zihninden besteler yapmış.

Bir gün annesi gelmiş İzmir'e... "Memo"nun öldüğünü öğrenmiş.Hayatı boyunca hiç ağlamadığı kadar ağlamış Ahmet... Eve döndüğünde donup kalmış: Memo'ya İsviçre'den ilaç getirebilmek için eşyaların hemen hepsi satılmış. Tabii piyano da... Fazıl Say, oğlunun burukluğunu görünce "Sana yeni bir piyano alabiliriz" demiş. Gırtlığına kadar borca batmış babasının bu tesellisi karşısında sadece susmuş Ahmet Say... Birkaç yıl sonra da evlat acısına dayanamayan babası Fazıl Say'ı kaybetmiş. * * * "Ahmet Say, müzik eğitimcisi ve müzik yazarı. Çeşitli ödüller kazanan beş edebiyat eserinin ve konservatuarlar ile üniversitelerin müzik bölümlerinde temel eser olarak okutulan müzik kitaplarının yazarı. Say Yayınları'nın sahibi. Ünlü Türk piyanisti ve bestecisi Fazıl Say'ın babası.1935 yılında İstanbul'da, Kadıköy'de doğdu. Matematik öğretmeni Fazıl Say ile felsefe öğretmeni Nüzhet Say'ın oğludur. Küçük yaşta piyano eğitimine başladı. İstanbul Erkek Lisesi'ni bitirdi. 1946'da İstanbul Belediye Konservatuari'na girdi. 1950'de konservatuari terk etti. 1954yılında basın-yayın eğitimi almak için Almanya'ya gidip altı yıl orada yaşadı. Yurda döndüğünde Bingöl'de üç yıl öğretmen, halk eğitimcisi ve folklorcu olarak çalıştı. Bu dönemde türkü, ağıt ve masallar derledi, halk dansları toplulukları kurdu ve çocuk toplulukları yetiştirdi. Bingöl Hikayeleri adlı eseri bu dönemin ürünüdür.1964'te Ankara'ya yerleşti. 1967'de Türk Solu adlı derginin yazı işleri müdürlüğüne getirildi. 12 Mart darbesi döneminde 17 ay hapis yattı. Hapisten çıktıktan sonra Kocakurt romanını yazdı (1976). " Ve yeni perde: 20 yıl sonra bir oğul gelmiş Say'ların evine... Dedesinin adını vermişler ona... Babası siyasi görüşlerinden dolayı o hapisaneden bu hapisaneye savrulup dururken bir gün evde küçük Fazıl'ın elindeki ilkel plastik düdükle "Daha dün annemizin"i çaldığını fark etmişler. Düdük kendiliğinden çalıyor sanmışlar başta... Çünkü Fazıl henüz iki yaşındaymış. Tekrar tekrar çaldırmışlar; inanılır gibi değil ama daha çişini tutamayan çocuk, melodiyi ezberden çalabiliyormuş. Fazıl'ı önce Opera Orkestrası'ndan Ali Kemal Kaya'ya, sonra da ünlü piyanist Mithat Fenmen'e emanet etmiş. Fenmen, "Hadî bugün sokakta duyduklarını piyano ile anlat bakalım" demiş; notalarla anlatmış Fazıl... Yetenekli çocukların en çok muhtaç olduğu, ama en zor bulunduğu şeye kavuşmuş: Onu yüreklendiren bir hocaya... Anlayışlı bir babaya... Veee evde güzel bir piyanoya... Büyük Fazıl Say'ın oğlu için satmak zorunda kaldığı piyanoyu, küçük Fazıl Say'a babası almış. Yarım kalan bir düş, torunda tamamlanmış. * * * Fazıl sahnede İstanbul sokaklarında duyduğu sesleri piyanoyla anlatırken ben Ahmet Say'ı süzüyordum. Kendi hayatından eksilenleri biriktirip oğluna sunmuştu. Sadece iyi piyano çalan bir çocuk değil, Thomas Moore'dan, Voltaire'den haberdar biraydın yetiştirmişti. Belki kardeşi Memo'yu ve onun için yaptığı besteyi düşünüyordu; belki bir gün Fazıl'ın onu da çalacağını umuyordu. Ve.. Piyano, dinleyicilere fark ettirmeden, üç kuşaklık bir acının ve zaferin hikâyesini çalıyordu.

Temel, 55 yaşına kadar canını dişine takmış çalışmıştı. Pastacı çıraklığı ile alıştığı hayata, pastane sahibi olarak devam etmiş, yetenekleri ve becerisi sayesinde Türkiye'nin en ünlü pastanesinin sahibi olmuş, milyarlar kazanmıştı. Bir gün karısına;

- Paraları mezara götürecek halimiz yok, kendimize yeni ve rahat bir hayat seçtim dedi. Bizim oradaki hemşerilerle konuştum. Her şeyi iyice öğrendim. Kaliforniya'ya gideceğiz. Kazandığım para bize ömrümüzün sonuna kadar yeter. Çocuklar da güzel üniversitelerde okuturuz. Temel, neyi var, neyin yok sattı. Paralarını dolara çevirdi. Bir milyon doları olmuştu. !

Karısını yanına aldı. Uçağa bindi. Los Angeles'e uçtular bir gün. Uçsuz bucaksız nevada çölleri üzerinde uçarken, motorda bir arıza belirdi. Las Vegas'a zorunlu iniş yapmak zorunda kaldılar. Uçak şirketi görevlileri;

- Buranın en lüks otelinde, şirketimizin konuğu olarak kalacaksınız. Yalnız bu kentin Las Vegas olduğunu unutmayın. Kumar oynarsanız eğer, kendi hesabınıza, derler.

- Kumar mı dedi, Temel, karısına..

- Kumardan kazanmayı düşünen kafayı yemiş olmalı, Allah göstermesin. Ama bir kez şansını denemek için, rulete 500 dolarlık bir fiş atmaktan da kendini alamadı. Arkası çorap söküğü gibi geldi. Temel her şeyini rulet masasında bıraktı. Rulet başında nefes almadan geçirdiği saatler sırasında fena halde de sıkıştığını hissetti, hızla tuvalete koştu. Tuvalet kapıları otomatikti. 25 sentlik bozuk para atılınca açılıyordu. Oysa Temel'de metelik kalmamıştı. Sıkıntı içinde dolanırken, oradan geçen biri, avucuna bir 25 sentlik sıkıştırdı. Bu konularda deneyimliydi. Temelin başına gelenleri anlamıştı. Temel:

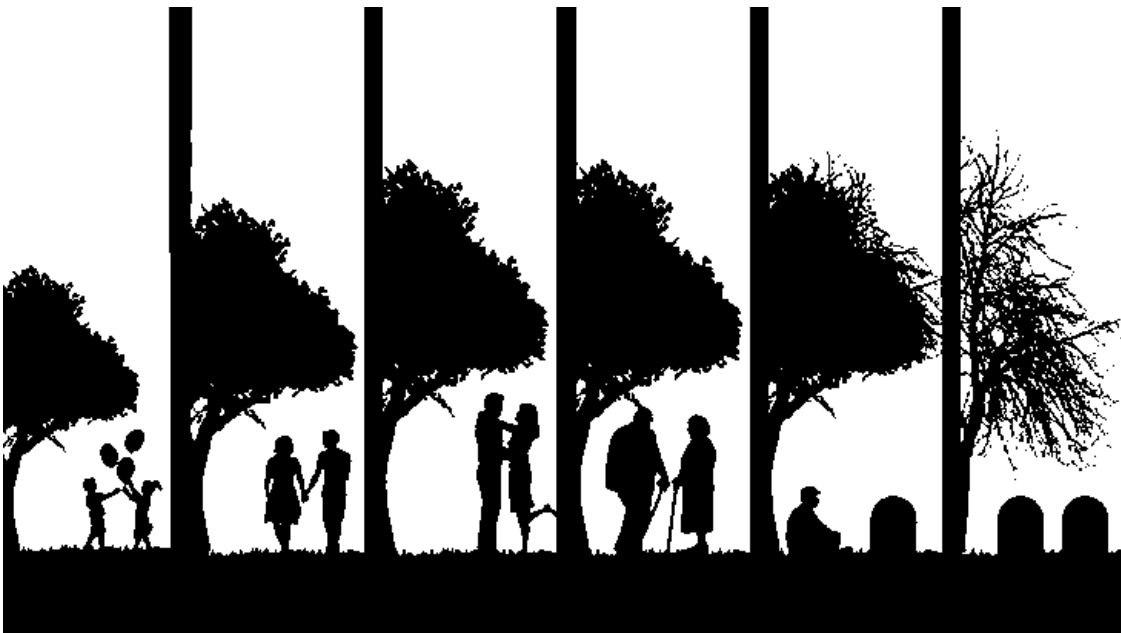
- Çok iyi bir insansınız. Bu iyiliğinizi hayat boyu unutmayacağım. Lütfen kartınızı verin. Bu borcumu da size ödeyeceğim dedi. Kartı aldı, cebine attı. Tuvalete döndüğünde kapıyı açık buldu. İçeri girdi, rahatladı, çıktı. Elinde kalan 25 sentle yürürken karşısına, tek kollu canavar çıktı. Parayı deliğe attı, kolu çekti ve bir şangırtı. Alet boşaldı adeta. Temel bir kova dolusu 25 sent kazanmıştı. Bunları fişe çevirdi, rulet masasına döndü. Gerisi peri masalı. İki saat içinde tam 2 milyon doları olmuştu. İki ay sonra yeni Kaliforniyalı Temel, boş oturmanın kendisine göre bir iş olmadığını fark etti. Elinden gelen tek iş pastacılıktı. Parası da vardı. Bir pastane açtı. Pastaları öylesine tutuldu ki, önce Los Angeles'e, sonra Kaliforniya'ya, sonrada tüm Amerika'ya yayıldı, Temel pastaneleri... Bir kaç yıl sonra, Temel, Amerika'nın en zengin adamları arasına girdi. Temel pastanelerinin onuncu yılı dolayısı ile büyük bir gece düzenlendi. Temel yemeğin sonunda!

konuşma yapmak için kürsüye çıktı. Tüm başına gelenleri anlattı..

- Bütün bu başarıyı ve bu serveti bir tek kişiye borçluyum. O kişiyi bulana kadar, işte size söz veriyorum, gerekirse Amerika'daki her taşın altına bakacağım. Şirketin genel müdürü sordu;

- Ama Temel bey, size 25 sent borç veren adamın kartını aldığınızı söylemişsiniz. Adı, adresi sizde olmalı zaten.

- Bana 25 sent veren umurumda değil dedi Temel. Ben, tuvaletin kapısını açık bırakan adamı arıyorum!.

HAYATIN ÖZETİ